

הדלקת נרות: 19:10
נץ החמה: 05:38
צאת שבת: 20:30
צאת שבת ר"ת: 21:02

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת נורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

מה פעל?

"הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא".

כשהאריה הולך לטרוף מיישהו... הוא שואג לפני כן או אחרי כן? אומר דוד המלך: "פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג", כאריה שמתחילה טורף ואחרי כן שואג בשמחת גבורתו. אין ארי נוהם אלא מתוך קופה של בשר... אז מה נעשה עם הפסוק: "הכפירים שואגים לטרף, ולבקש מאל אוכלם"???

איתא במדרש: שבעה שמות יש לאריה.

גור – זה כשהוא עדיין יונק.

כפיר – גדל קצת, ונקרא כך שכל הרואחו כופר בחייו.

אריה – שהכל מתייראין מלפניו.

לביא – שחוטף לבבות של בני אדם, שדרכו לאכול הלב תחילה.

ליש – שהכל נעשה בפיו כבצק.

שחל – שהכל חלץ ומפחדין ממנו.

שחץ – שמשחץ בשיניו.

אם כך יוצא שיש לנו שלושה שלבים בגדילת האריה...

גור – כפיר – אריה. ואילו כל השאר הם שמות נרדפים לפעולות

שהוא עושה בגבורתו.

האריה הבוגר קודם כל טורף, ורק לאחר מכן הוא שואג משמחה!

אבל הכפיר הצעיר לא יכול לטרוף כל כך בקלות כמו אבא שלו...

לכן הוא קודם כל שואג, ואז כשכל בעלי החיים נבהלים מהשאגה

וקופאים על מקומם, רק לאחר מכן הוא מצליח לטרוף אותם...

המלחמה עם איראן נקראה "עם כלביא"..." לביא אוכל לבבות.

איראן זה הלב של כל החיות הטורפות שיש מסביבנו... הם טיפחו

אותם הם תימרצו אותם, הם חימשו אותם... היא היתה הלב!

אומר ה'משך חכמה': "התבוננו בגבורותינו ונפלאותיו מה שפעל ה'..."

כי הנה עם כלביא יקום, כשהלביא שוכב אינו ניכר מאומה וכשקיום

רואים מי הוא. כן העם הזה הלא היו עבדים, דאפילו על אנשי ביתם

לא שלטו, ופתאום כלביא יקום וכארי יתנשא.

שאינו העזר מהשתתפות ממלכות אחרים – רק מעצמו, וכמו שהארי

אינו קורא לזולתו לעזרה לו. ראו מה פעל ה' ב"ה, כי אין זה סדור

טבעי רק השגחה פרטית מאלוקי כ"י."

תבינו, אין שום אפשרות בעולם לאף אומה של עבדים למשול בכיפה

ולשלוט, מבלי לקבל עזרה מאומה חזקה אחרת... זה לא מסתבר.

עם ישראל, אומה של עבדים במצרים, מרסקים את האימפריה

המצרית, דרך קריעת ים סוף, נכנסים לארץ ומנצחים בכל

המלחמות... אין להם בסיסי טירונות וגם לא מתקני אימונים...

הם ניצחו את האומות של עוג וסיחון, שני מעצמות צבאיות עם

רקורד לא מבייש... וכל זה מבלי לקבל סיוע אמריקאי או רוסי...

איך זה ייתכן?! מוכרח שהדבר בהשגחה פרטית מאת הקב"ה!

כל התכלית של היעם כלביא, של ההצלחה מול איראן, זה יעתה

יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, לגלות את ההשגחה הפרטית!

אוהלי יעקב

בלעם קורא לבלק...

"מאך א'קללה!"

הם הולכים למקום שאפשר לראות את עם ישראל, מקריבים

קורבנות ו... במקום קללה יצאה ברכה.

בלק מתפרץ על בלעם: "מה עשית לי?! לקב אויבי לקחתיך,

והנה ברכת ברך..."

עונה לו בלעם: "את אשר ישים ה' בפי, אותו אשמור לדבר".

טוב, הקפה שנייה... מנסים עוד פעם.

מקודם הוא לקח אותך לקרית חוצות, עכשיו הוא לוקח אותך

לשדה צופים...

מקריבים קורבנות ו... שוב יצאה ברכה.

אומר בלק לבלעם: "גם קב לא תקבנו", נו הבנתי שלקלל

אותם אתה לא יכול... אבל "גם ברך לא תברכנו", לפחות אל

תברך אותם!

עונה לו בלעם: הלא דברתי אליך לאמר, כל אשר ידבר ה' אותך

אעשה."

ואחרי שבלעם כבר בפעם השנייה מסביר לבלק שאין לו

שליטה על הברכות והקללות, מה עושה בלק??

שוב פעם הוא לוקח אותך לקלל!

תגיד אתה לא מבין מה שהולך פה?

אתה רוצה לשרוף את עצמך ואת הכסף שלך??

אתה רואה שקללות כבר לא יצאו לך ממנו, וכל פעם כזאת

יוצאות רק עוד ועוד ברכות... למה אתה ממשיך??

והפעם הוא חטף הכי חזק... דווקא בפעם השלישית יצאה

הברכה של "מה טובו אהליך יעקב!"

"גם ברך לא תברכנו", בלק לא ביקש מבלעם שלא יברך...

אלא אדרבה, הוא שאל בתמיחה: "גם ברך לא תברכנו?!"

אם אתה לא יכול לקלל, לפחות אתה לא יכול לברך אותם

בקול גדול??!

הרי מברך רעהו בקול גדול – קללה תחשב לו!

תעשה להם כזאת ברכה... ותכניס בה את כל העין הרע שלך!!!

אין קללה יותר גדולה מזה בעולם!

לכן הוא לקח אותך בפעם השלישית... בוא ננסה לברך אותם.

אבל אז יצאה לו הברכה של "מה טובו אהליך יעקב".

הגמרא אומרת שכל הברכות של בלעם נהפכו לקללות...

חוץ מברכת "מה טובו אהליך יעקב"... למה?

כי עין רעה אפשר להכניס רק במה שרואים... אבל איפה שיש

צניעות, במה שהוא נסתר מן העין – אין שולטת עין הרע!

צדיקים

רבנו אברהם יהושע העשיל זצ"ל

מידת טובו וענוותנותו ואהבת ישראל, שיקדה בו, הייתה מפורסמת לשם דבר, סיפורים רבים נקשרו בטיב מידותיו הנאצלות והמזוככות. באחד מביקוריו בארץ הקודש, הגיע לביתו של הגאון המפורסם רבי שלמה זלמן אורבך זצ"ל בשכונת 'בית וגן' ודנו בעניין ציבורי מסוים. בתום הביקור ביקש להזמין עבורו מונית שיחזירהו לבית מלונו, והגאון ר' שלמה זלמן ירד עמו ללוותו בדרכו. באותם ימים לא היו

מוניות רבות כבימינו, ההמתנה למונית הייתה אורכת זמן רב, ולפעמים אף כמחצית השעה ואף יותר. כשראה הגאון ר' שלמה זלמן שזמן ההמתנה מתארך ומונית אין ורבינו שהיה זקן וחלוש עומד כך כל העת על רגליו, ציווה להוריד עבורו כסא מן הבית, כדי שיוכל לשבת בעת ההמתנה הארוכה, ולא יצטרך לטרוח בעמידתו כל אותה עת. ברם, כשהציע ר' שלמה זלמן את הכסא לפני הרבי, וביקשו לשבת לפוש קמעא, מיאן הצדיק להתיישב, ונשאר עומד על עמדו. רבי שלמה זלמן הפציר ברבי שוב ושוב, אך הוא מיאן לשבת. כשראה שהגאון מתפלא על סירובו העיקש, נימק את סירובו: "הנני חי תמיד בתחושה שכל פעולה ופעולה הנעשית כאן 'מצולמת' שם למעלה, ובכן איזה טעם תהיה לתמונה שכזו, שאני יושב ואילו אתם עומדים כאן לידי?"

במקום מגוריו של הרבי באמריקה, גר בשכונת לביתו 'ראש ישיבה' אחד, שלא הכיר את מנהגי החסידים. ועל אף היותו שכן קרוב לחצר הרבי מעולם לא דרך שם. ראש-הישיבה הלה לא התעניין גם בעולם שמסביבו, הוא הכיר רק את הדרך שמביתו אל הישיבה ובחזרה, ותו לא! בכל האירועים והשמחות וימי הפגרא שבבית קופישינץ היה מקבל הזמנה מטעם המוסדות, בתור שכן. אבל מעולם לא הגיע לשום אירוע בבית הרבי. לעומתו רבינו כן היה מגיע לכל האירועים בישיבה בה כיהן אותו ראש-ישיבה, ונענה תמיד להזמנות השמחות שבביתו אותו ראש ישיבה, והיה נכנס לשמחה לברך אותו בברכת 'מזל טוב', ולכבד את המעמד בנכחותו. פעם אחת ערכו שיהם שמחות באותה תקופה, כאשר בתחילה חגג רבינו את שמחת נישואי נכדו ברוב הוד והדר, לא הגיע השכן ראש הישיבה אל השמחה כלל. אך לאחר שבוע כשערך ראש הישיבה שמחת נישואין במשפחתו, ראו המשמשים בקודש את הרבי מחזיק את 'ההזמנה' של אותה חתונה בידו, ובדוק את מיקום החתונה, ברצונו לצאת להשתתף בשמחתו. בראותם כי כן, ניגשו כמה מן המשמשים והנכדים וטענו לפני הרבי בלהט, שאסור לו לבזות את עצמו כל כך, ושלא ילך בשום אופן לשמחתו של ראש הישיבה! "מדוע לא?", שאל הרבי בתמימות. "מפני שאם הוא מתנגד כך, שאינו מכיר כלום בשכנו, ואינו מגיע כאן לשום שמחה ולשום אירוע, אין טעם שהרבי יבוא לכבדו בשמחתו!" – ענו הגבאים. בפקחותו נענה הרבי ואמר: "עכשיו אינני מבין אתכם כלל! מי נוהג טוב, זה שבא לשמחת שכנו, או זה שאינו בא? הרי אומרים אתם בעצמכם, שאותו שכן, שאינו מגיע לשמחת שכנו, אינו מתנהג נכון, אז מדוע אם כן רוצים אתם, שגם אני לא אתנהג כראוי?" לבש הוא את אדרתו, ויצא להשתתף בשמחת שכנו כדרכו בקודש, בלא שום חשבונית גומלין...

הפינה הרגילה

"כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אלי".

אומר המגיד מדובנא: משל לאדם ששמע שיש איזה סוחר ממרחקים שיש לו סם מיוחד, שכל המושח עצמו בזה הסם, כל החיצים בדילים ממנו... שכפ"ץ משוכלל!

הוא נסע לשם, קנה את הסם ומרח את כל גופו בו. בדרך חזור הוא נסע בכרכרה שלו, השודדים שבדרכים ראו אותו, וכשהוא התקרב אליהם הם התחילו לירות עליו חיצים...

הם לא פספסו את המטרה, החיצים פגעו בו, אבל כל החיצים נפלו והוא ממשיך בדרכו כאילו כלום לא קרה...

השודדים כל כך נבהלו, הם לא ראו דבר כזה, אז הם התחילו לברוח...

קרא להם אותו אדם ואמר להם: "חכו, אל תברחו, אני רוצה להזמין אתכם למשקה!"

אמרו לו השודדים: "אנחנו ניסינו לפגוע בך... למה אתה משיב לנו טובה תחת רעה?"

אמר להם אותו אדם: "את האמת, הוצאתי הון תועפות על סם שדוחה את כל החיצים, אבל בדרך חזור נפלתי לעצבות... מי אמר שזה בכלל עובד?!"

אולי סתם זרקתי את הכסף שלי לשווא...

וגם לנסות זה לא שייך, כי אם זה לא יעבוד, החץ יכנס בי ויהרוג אותי. אבל עכשיו כשאתם באתם וניסיתם להרוג אותי וראיתי שהסם הזה עובד...

אני חייב לכם טובה, אז בואו נעשה 'לחיים'!"

לעם ישראל היתה קבלה מיעקב אבינו שהם מוגנים ושמורים מכל מיני כישופים וקללות...

הרי כמה שלבן הארמי ניסה לכשף ולקלל את יעקב... זה לא הצליח לו, הוא היה שמור ומוגן.

אבל הדבר לא התאמת אצלם, וגם אף אחד לא היה מוכן להעזיז ולנסות את זה על עצמו...

אבל עכשיו כשבא בלעם וניסה לקלל ולא הצליח, עתה כבר התאמת להם הדבר בבירור שהקב"ה שומר עליהם ומגן עליהם!

מלגה לברית מילה

'אפריון שלמה' מעניקה לאברכים שלומדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קריית יובל והסביבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גזירה